

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyanthea, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Fiducia

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Fiducia in Deo solo collocanda, *Esa. 2. v. 2. Jer. 17. 5. 7. Zab. 4. 6. Psal. 20. 89.*
 Fiducia in Pastoribus requiritur. *Eph. 6. 19.*
 Fiducia exemplum. *Phil. 1. 14.*
 Fiducia seu confidentia dicitur, motum irascibilis inestimatum non excedere facultatem. Et circa bona est spes, sed circa mala est audacia. *secund. B. Thom. 3. Sent. dist. 29. q. 1. art. 8.*
 Fiducia est omnium bonorum: magnanimitas est magniorum. *secund. eund. 3. Sent. dist. 33. q. 3. art. 4.*

SENTENTIAE HISTORICAE.

Cum vltimi discriminis tempus adueniat, in solitudinem verfa fiducia est. *Curtius, lib. 3.*
 Laudanda fiducia est, quae existimationem sui certo pondere examinat tantum sibi arrogans, quantum a contemptu & infolentia distare satis est. *Val. Max. lib. 3. c. 7.*
 Nimia fiducia maxima calamitati solet esse. *Æmyl. Probus in Pelopida.*

POETICA SENTENTIA.

Anthol. Sacr. Iacob. Bill.

Rebus fragilibus nimium non studendum.
*Angelicos ciues, & Christi in membra renatos,
 Non trahat ad veterem carnis origo hominem.
 Multa quidem in nostros bona mundus procreat usque,
 Et pleno r'ellus seruiti optima sum.
 Sed terra hospitibus caeli supra astra vocatis,
 Virtutis palma est spernere blanda soli.
 Et sic presentis spatium transcurrere vita,
 Ipsa peregrinis ne via sit laqueus.
 Nam declinantes pro summas ferre labores,
 Terrenorum auidos insimul suscipient.
 Rebus caducis fidendum non esse.
 An sapit is pressus qui fluctibus arripit algam?
 Nec solidas nixus littora rura petit?
 Haud magis ille sapit, qui vitæ in fluctibus huius
 Praepone solatis fluxa miserq; perit.
 Vt fugias igitur tanti discrimina ponti,
 Nec caput ista minax obruat Suda tuum:
 Spemq; fidemq; ag apemq; reue fluxa omnia linquens,
 Huc nihil in tabulas illa protella potest.*

APOPHTHEGMATA.

Themistocles. Cum Eurybiades baculum sustulisset in Themistoclem obrepentem: Percute, inquit, sed tamen audi. Praesens animus, & suo fidens consilio. *Plut. in Graec. apoph.*
Epaminondas. Postquam Alexandrum Pheræorum tyrannum Thebanis inferentem Athenenses sibi facillente amicum ac focium, isque polliceretur illis, se perireturum, ymmani carnum emerent semibulo: videlicet significans, se immensum numerum pecuniarum ac iumentorum adducturum de praeda: Epaminondas, At nos, inquit, Atheniensibus ad coquendas vitas carnes ligna gratis suppeditabimus. Nam sicutas ipsorum succedemus, si se plus satis admisceant nostris negotiis. *Plut. in apoph.*
Xerxes. Cum importaretur ad eum Attice carice venales, negavit se illas elurum, donec regione potius esset, quae illas ferret. Tam ingens erat excellens pectoris fiducia. *Plut. in apoph.*
Fabricius Pyrrho hortanti, ut apud se ageret, imperii focius futurus, Ne tibi quidem istuc expedierit, inquit. Nam si Epirote nostrum vitrumque pernorint, mihi Regi quam tibi parere mallent. *idem.*
Scipio Maior, Cum obsideret oppidum humili loco situm, prominente illinc Veneris templo, iussit illic profiteri vadimonia, tanquam tertio post diebus ibi redditurus. Et quod se facturum praedixit, fecit vrbe capta. Tanta erat fiducia victoriam. *idem.*
Sylla. Cum ad sociale bellum magnis eum copiis missus esset circa Linternum, & vallo terræ hiati magnus ignis emicuit, cuius flamma ad caelum perueniens constitit. Id vates interpretati sunt, quod vir bonus, alpectu eximius & admirandus principatum adeptus, praesentibus turbis ciuitatem liberaturus esset. Hoc audito Sylla, Ille, inquit, ego sum. Nam illi erat peculiare, comam habere auream ignisque concolorem: nec se auctus virtutis pudere, qui res tam multas tamq; praeclearas gessisset. *Plut. arch. in Sylla.*
idem. Cum Athenienses ad eum duos tresque mississent de pace auctores, atque illi nihil adferrent, quod ad incolumitatem ciuitatis faceret, sed Thestem, Eumolpium, & res aucteris Medos gestas verbis inanibus iactarent: Abire, inquit, o beati, istasque orationes vobiscum referte: non enim discendi cupidus huc missus sum a populo Romano, sed vt rebelles subuertam. *idem.*
M. Crassus & Parthi legati. Cum Parthi denuntiassent Crasso per legatos, vt suæ xtati consulens, a bello abstineret, iam sexagenarius, respondit: In Seleucia istis mandatis responsum dabimus. Hic Agidis legatorum vnus, sublatâ manu mediam palmam ostendens:

Prius, inquit, in hac manu nascentur setae, quam conspicendi sit futura potestas. *Plut. arch. in Crasso.*
Iulius Caesar. Quum Roma maximi pontificis baret, competitor Q. Catulo, prima apud Romanos potentia, viro, matris ipsam ad fores deducens: Mater, aut pontificem maximum habebis filium, aut celsa in dolos, omnisque repulsi impatiens. *Plut. in apoph. r'hegm.*
Pompeius, Quibusdam se videre negantibus, Caesaris impetum sustinere, hilari vultu veniit illis sollicitis. Nam simulac, inquit, solum Italiae pedes licent affatim equestres pedes tresque copix. Praeterea, si fortuna responssisset. *Plut. in apoph.*
Anonymous. Maximianus quum nimum fidei certum quidam in theatro ipso praesente Graecos versus recitaret hæc est sententia:

*Elephas grandis est, & occiditur.
 Leo fortis est, & occiditur.
 Tigris fortis est, & occiditur.
 Cause multos, si singulos non times.*

Qui ab vnno non potest occidi, a multis occiditur. *Antigenidas.* Cum seite canens populo minus proferret, inquit, cano & multis: admonens profus esse contraxeritæ multitudinis iudicium, quum artis abunde certum sit ipsa conscientia. *Eras. lib. 7. apoph.*
Anacharsis. Cum ex patria Athenas adeo profectus Solonem philosophæ studis animum excoleret, & Solonem leges Scytharum iuxta concludentes Graecorum voluit, ob quam causam a fratre in venatione occisum iam moreretur, in hæc verba prorupit: Ego meam incolumitæ Græcia dimissus sum, & nunc propria mea patria trucidor miser. *Laertius, lib. 1. c. 10.*

Euripides. Quum populus Atheniensis turbarum sententia quadam in illius tragœdia, quæ tum quædam rem efflagitaret vt eum multaret, progressus in forum populum doceret, non vt ab eo diceret, fabulas diceret. Eruditio sibi conscia contempit multitudinis iudicium. *idem.*
idem, apud Alcestidem tragoediarum scriptorem, quæstus est, quod summo tridui labore adinuas, motus tres versus absolueret. Contra Alcestidi gloriam quæstus le centum absoluisset vno die: Attui, inquit, ad me me in omne æuum duraturi sunt. *Erasmus, lib. 1. c. 10. gmat.*

Dionysius. Cum obiurgaret filium, quod cum matrem culasani vxorem stuprasset, cum hoc tam indignum filii se suo nunquam vel vidisset, vel audiisset eum abire, filius: Verum est pater, hoc abs te nunquam audiret, dicit, quod nunquam patrem regem habuisset. Ad quem tu quidem, mi fili, nisi hæc facere delinas, nunquam tu Regem. Quod mox contigit. Nam cum Dionysius successisset, haud multo post ob indigna facinora successisset. *Fulgens, lib. 7. cap. 2.*

Antoninus Imperator. Cum pecuniam multam partium etiam a senatoribus minus atq; vt comitatus iurgatus à matre, quæ aliquam pecunie partem conferre conabatur: Define, inquit, solertia eligenda stendens gladium nudatum: Quamdiu hunc habebis erit nobis. Freus enim sua potentia, nihil in teo ipse persuaderebat, quod armata manu repetere non posset. *idem & Xiphilinus in Antonio.*

idem, quum propter nefaria quædam facinorosa temini animaduerteret: Certo, inquit, cito veni, minime contentos fore: propterea in animis sum, me milites vt possum iumores, qui sparguntur de me. *idem & Xiphilinus.*

Socrates. Quum iudices inter se disceptarent, quæ esset Socrates: Ego, inquit, ob ea, quæ feci dignus ex publico alar in Prytaneo. Nam hoc honoris praeclearæ de Repub. fuissent meriti. *Cic. lib. 1. de Orat.*

Epaminondas. Quum Lacedæmoneretur, quum conibus capitis postlaretur, eo quod preter propositum se factura menses 4. addidisset, iussit vt duces in proelio men, tanquam vi compulsi. Ipse autem profectus in sermone factis meliores. Sentens ipsas res gestas respicere. Quod si, inquit, omnino aliquid diceretur de prepeto vt eum me occiderint, columnæ clamanoniam quo Græci videant, quod Epaminondas Thebanorum coluerat annis 30. igne ferroque populatari: tum ad conciliare resq; illorum componere. denique Graecorum stitueret: Hæc enim omnia sub ipso gesta erant. *idem.*

